

Havnar kirkja fær klokkuspæl

Í samband við 200 ára fæðingardaginn hefur Havnar Kirkja fingið í gávu frá Tórshavna Býráð eitt nýtt klokkuspæl. Tað hevur 24 klokkur og verður ríkið elektronískt.

Klokkuspælið skal spæla fleiri ymisk lög og kemur á hoyrast um allan byn fyra ferðir um dagin. Eitt av lögnum, sum havnarfolk fara at hoyra, verður »Tíðin rennur, sum

streymur í á».

Fyrstu ferð klokkuspælið verður at hoyra er í morgin klokkan 10.20. Aftaná verður tað so sett regluliga til at spæla tær fyra ferðirnar um dagin.

Roknað verður við at klokkuspælið fer at hoyrast um allan byn — serliga góðveðursdagar.

Rector og Poul Østerø, Provsten og Præsten og Hr. Vang, Embedsmændene og endelig Menigheden. Da der var taget plads i den nye Kirke, blev først sunget Psalmen: »Jeg vil mig Herren love«. Derpaa blev Indvielsestalen holdt. Efter indvielsen blev Psalmen: »O, store Gud, vi love dig« sunget. Præsten messede Collect og Epistel. Efter Psalmen: »Nu bede vi den Helligaand«, prædikede Sognepræsten over Dagens Evangelium.

Efter Prædiken sang man det sædvanlige svar derpaa messede Collecter om Ordet og Velsignelsen hvorefter tjeneste, endtes med Psalmen: »Hvor dejlig skal Guds Kirke staa».

Tað er sama kirkjan, sum enn stendur, men tó soleiðis, at hon seinni er umbygd. Hetta varð gjørt árið 1865. Við hesa umbygging varð nakað økt um kirkjuna, og hon kom at verða nógv broytt til utsjondar bæði uttan og innan.

Tað, sum gjørt varð við hana, var serliga hetta: Tilbygningurin til kórið, har sum altarið stendur, varð gjerdur aftrat.

Vindegyni vórðu gjerd av nýggjum og fingi tað skapils, tey nú hava.

Tornið varð umbyggt og nógv hækkað. (Samstundis varð tornurið, sum tá varð givið av kirkjufólkinum, sett í).

Innan varð tann broyting gjord, at í staðin fyri, at tað áður hevði verið loft í kirkjunni, varð hon nú hvalvað, pulpiturur var bert øðrumegin (í sunnaru síðu) nú báðumegin.

Kirkjan varð afturvígd í 1865, eisini 3. sunnudag í advent (sama dag sum fyrru ferðina) hesa ferðina var tað prósturin Andreas

Djurhuus, y, eisini sóknarprestur í Suðurstreym, sum varð hann.

Tað kann kanska vera forvitnisligt at fáa at vita, hvørjir menn hva verið sóknarprestar í Suðurstreymoy hesi 150 árin, henda kirkjan hevur staðið í Havn.

Teir eru hesir:

Rasmus Winther frá 1780 til 1799. Hann doyði her í embætinum.

Jochim Begtrup frá 1800 til 1807. Hann hevði áður nógv ár verið prestur í Norðstreymoy. Hann var eina tíð vicepróstur.

Frá várinum 1807 til summarið 1812 var prestaløysi í Suðurstreymoy. Hesi árin var embætið rekt av Sandoyarpresti Peter Hentze, sum tá buði mestu tíðina í Havn.

Peder Gade frá 1812 til 1823.

Christen Pram Gad frá 1824 til 1833.

Peter Thomsen frá 1833 til 1838. Hann hevði frammanundan verið 2 ár prestur í Norðoyggjum.

Hans Lund frá 1838 til 1847. Áður hevði hann verið prestur í Suðuroy í 6 ár. Frá 1844 til 1847 var hann próstur.

Andreas Pontoppidan frá 1847 til 1849. Hann hevði áður verið prestur í Sandoy. Eisini hann var próstur.

Andreas Djurhuus frá 1850 til 1866. Hann var fyrst prestur í Suðuroy. Frá 1854 til 1866 var hann próstur.

Johan Bendz Jacobsen frá 1867 til 1877.

Christian Ewaldsen frá 1877 til 1883.

Christian Andras Hansen frá 1883 til 1892. Hann hevði áður verið prestur í Norðstreymoy.

Nú kanst tú líta á kirkjuurið

Tað var tann tíð, tá havnarfolk kundu stilla sær urið eftir klokkuni á Havnar Kirkju. Men hetta er langt síðani. Í longri tíð hava folk heldur ilskast inn á klokkuna,

ti hon fyri tað mesta stóð.

Nú verður øðrvísi. Í samband við at kirkjan hevur fingið nýtt klokkuspæl fer sjálvt urið at ganga sum tað eigur alt samdøgrið.

